

TROJSTVO U "EVANGELIZMU"?

?

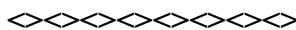
*Autor Margaretha Tierney
Remnant Messages
P. O. Box 378
Ararat, VIC 3377
Australia*

*Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu.
Otkrivenje 14,12*

www.Revelation1412.org

TROJSTVO U "EVANGELIZMU"?

Ova skripta sadrži one citate u kojima se pominju Bog, Hristos i Sveti Duh u knjizi "Evangelizam", a koji su uslovno rečeno, sporni i koje je neophodno detaljno preispitati kako bismo se osvedočili o pojavi onog delimičnog manipulisanja određenih citata iz spisa Duha Proroštva sa namerom da se njima pokušaju dokazati određene 'trinitarijanske' aluzije na učenje i verovanje sluškinje Gospodnje, sestre Ellen White po pitanju njenog učenja, verovanja i razumevanja termina - Božanstvo. Svi komentari, kao i sam kontekst u kojima se oni nalaze, navedeni su ispod svakog citata. Mnogi zastupnici "trinitarijanizma" uzimaju reference iz knjige "Evangelizam", pozivajući se na njih, kao na onu konačnu reč po pitanju zvanične doktrine crkve, međutim, kada se iste pažljivo prouče skrušenim molitvenim duhom, one zapravo uopšte ne potvrđuju navodno pretpostavljeni "trinitarijanski" koncept o Božanstvu. Molim svakog čitaoca da uz molitvu pažljivo pročita i prouči sadržaj ove skripte, kako bi mu Bog pokazao istinu po pitanju onih spornih doktrinarnih stvari, navedenih u knjizi "Evangelizam".

POGREŠNA INTERPRETACIJA TERMINA - BOŽANSTVO

** Ljudi treba da razmeju naš stav - Naše pravilo glasi: ne isticati one diskutabilne tačke naše veroispovesti, koje zadaju najteže udarce verskim navikama i običajima ljudi, dok im Gospod prethodno ne pruži dovoljno jasno osvedočenje da saznaju kako mi verujemo u Hrista, da zaista verujemo u Njegovu božansku ličnost i preegzistenciju. (Testimonies to Ministers p253 (1895) Evangelism p613)*

Navedeni citat je dovoljno jasan, sam po sebi - ne isticati one diskutabilne tačke naše veroispovesti, kao što su učenja o: Šabatu (Danu od odmora), stanju mrtvih, Istražnom sudu itd, pre nego ljudi mogu jasno da uvide da mi verujemo u Hrista, u Njegovo Božanstvo i Njegovu preegzistenciju. Kao što vidimo, u ovom citatu se ne nalazi ništa što bi ukazivalo na nešto o čemu on zapravo i ne govori.

Međutim, anti-trinitarijanci moraju takođe da uče istinu o Božanstvu Hrista i o Njegovoj preegzistenciji. Trinitarijanci ovo učenje ne moraju da dokazuju, jer su takvo uverenje prihvatili kao činjenicu, kakvu zastupa gotovo svaka denominacija. One, koji veruju da je Hristos bio rođen od Oca, trinitarijanci često prozivaju da daju odgovore za takva svoja uverenja i to obično čine sa one negativne tačke gledišta.

Optužba, koja se gotovo uvek iznosi, glasi ovako: "*Vi verujete da je Hristos bio stvoren*". Ali ta izjava nije tačna. Hristos je bio **rođen** kao što Biblija kaže, i budući **rođen od Boga** Tvorca čitavog Univerzuma, **On ima sve božanske attribute Boga**. Hristos je "**obličje Njegove (Očeve) ličnosti**" (bića Njegovog, prim. prev.) što Ga čini potpuno božanskim. (Jevrejima 1,3) On je "**punina Božanstva telesno**". (Kološanima 2,9)

"I mi videsmo i svedočimo da Otac posla Sina da se spase svet." (1. Jovanova 4,14) Da li je Bog imao pre-postojećeg Sina da pošalje? Trinitarijanci moraju odgovoriti - NE. Ali anti-trinitarijanci veruju DA JE IMAO, jer; **"Bogu tako omilje svet, da je i Sina svog jedinorodnog dao..."** (Jovan 3,16)

"Po tom se pokaza ljubav Božija k nama što Bog Sina svog Jedinorodnog posla na svet da živimo kroza Njega. U ovom je ljubav ne da mi pokazasmo ljubav k Bogu, nego da On pokaza ljubav k nama, i posla Sina svog da očisti grehe naše. I mi videsmo i svedočimo da Otac posla Sina da se spase svet." (1. Jovanova 4,9.10.14)

*** Moraćemo da se suočimo sa lažnom naukom.** Često ćemo biti pozvani da se sukobimo sa uticajem ljudi, koji izučavaju nauke sotonskog porekla, preko kojih sotona radi da bi ljude uverio da Bog i Hristos ne postoje (tačnije rečeno, da 'nemaju entitet' prim.prev). / I Otac i Sin su ličnosti. Hristos je izjavio: "Ja i Otac - jedno smo." (Jovan 10,30) Ipak, Božji Sin je došao na svet u ljudskom obličju: odlažući svoju carsku odoru i carsku krunu, svoju božansku ličnost odenuo je u ljudsku prirodu, kako bi Njegovom beskonačnom žrtom čovečanstvo moglo postati sudeonik božanske prirode i izbeglo pokvarenost izazvanu željama i strastima. (Testimonies Vol 9 p68. (1909) Evangelism p613.614)

Ovaj citat nam ne daje pojašnjenje u celosti svog konteksta, kao što ne pokazuje i to kako je Ellen White upoređivala one knjige slične knjizi "Živi hram" J. H. Kellogga, koja u sebi sadrži, kako ih je sluškinja Gospodnja nazvala - '*naučne sentimente*' o Bogu. Ovakve lažne ideje sotona koristi u nameri da "poništi identitet ličnosti Boga i Hrista". Ovo je izjavljeno na istoj stranici, gde se nalazi i sam citat. Sadržaj pasusa odmah iznad onog navedenog u knjizi "Evangelizam", odnosi se na ove '*sentimente*' (termin *sentiment* u kontekstu načina izražavanja - ekspresija pisca, sloboda izražavanja autora teksta - prim. prev.). Pasus, kako je prikazan (u kompilaciji "Evangelizam" - prim. prev), zapravo ne predstavlja taj autentični pasus; nego je deo jednog pasusa, koji se nalazi iznad, bio pridodat onom delu ispod, kako bi izgledalo kao jedan pasus u celini, dajući tako novonastalom pasusu jedno znatno drugačije gledište. (Zapazite oznaku \ gde se pasus završava)

Ako se sam citat analizira, može se videti da sluškinja Gospodnja upoređuje: (a) bezličnost Boga i Hrista (nauku sotonskog porekla) sa (b) Ocem i Sinom, kao onih, koji imaju ličnost ponaosob. Ellen White je veoma konkretna po ovom pitanju; "*Pismo jasno ukazuje na odnos između Boga i Hrista, i Oni nam se prikazuju kao jasne ličnosti i individue ponaosob.*" (8 Testimonies p268)

U ovoj kontroverzi, trinitarijanci ne mogu optužiti one koji veruju da je Bog - Otac Hristu i da je Hristos - Sin Boga (Božji), kako navodno imaju verovanja sotonskih sentimentata, jer su ovo reči Biblije i Duha proroštva: "*Bog je Otac Hristu; Hrist je Sin Boga (Božji)*". (8 Testimonies p268) Ovome ništa ne treba dodavati.

Ukoliko čitalac želi da vidi o kakvim sotonskim sentimentima (izrazima - stavovima - prim. prev.) Ellen White govori, neka pročita sledeći duži citat iz knjige "Evangelizam":

***Pozitivna istina naspram spiritualističkim prikazima.** Dobila sam da kažem da sentimentima onih, koji traže napredne naučne ideje ne treba verovati. Javili su se ovakvi prikazi: '*Otac je poput*

svetlosti nevidljiv; Sin - utelovljenje svetlosti; Duh - svetlost razasuta.' 'Otac je kao rosa, nevidljiv kao izmaglica; Sin je kao rosa sabrana u krasan oblik; Duh - kao rosa koja pada na vrelo života.' Drugi prikaz: 'Otac je kao nevidljiva para; Sin kao olovno sivi oblak; Duh je kao kiša koja pada i osvežava.'

Sva ta spiritualistička shvatanja su obično ništavilo. Ona su puna nedostataka i laži. Ona ponižavaju i umanjuju Veličanstvo Neba sa kojim se ništa što postoji na zemlji ne može uporediti. Bog se ne može upoređivati sa onim što su Njegove ruke načinile. To su samo zemaljske stvari, koje su pod teretom Božjeg prokletstva, izrečenog zbog čovekovog pada u greh. Otac se ne može opisati zemaljskim pojmovima. Otac (sadrži - prim. prev.) je sva punina Božanstva telesno, i nevidljiv je za smrtno oko.

Sin je otkrivena sva punina Božanstva (Očevog - prim. prev.) Reč Božja kaže za Njega da je "obličje bića Njegovog" (Jevrejima 1,3) "Jer Bogu tako omilje svet, da je i Sina Svog jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje, ne pogine, nego da ima život večni." Tu je otkrivena Očeva ličnost.

*Utešitelj, koga je Hristos obećao da pošalje nakon Svog uznesenja na Nebo, jeste Duh u svoj "punini Božanstva"(Očevog - prim. prev.), koji otkriva silu božanske blagodati onima koji primaju Hrista i veruju u Njega, kao svog ličnog Spasitelja. Postoje tri žive ličnosti **nebeskog trija*** ; u ime te tri velike sile - Oca, Sina i Svetog Duha - krštavaju se oni koji **prihvate Hrista** živom verom, i ove sile će sarađivati sa poslušnim podanicima Neba u njihovom naporu da žive novim životom **u Hristu**. (Special testimonies, Series B. No. 7 p62.63 (1905)*

(*prevodilac skripte napominje da je ovaj izraz '*nebeski trio*' u citatu, koji se nalazi u knjizi "Evangelizam", a koja je prevedena i izdata od strane AK "Preporod", bio pogrešno preveden sa terminom '*tri ličnosti božanskog Trojstva*' - s dodatnom napomenom da Ellen White nikada nije u svojim spisima upotrebljavala reč '*trojstvo*' ("trinity" - engl.) jer nikada nije ni verovala u takav nebiblijski koncept. Ova rečenica u originalu glasi: "There are three living persons of **heavenly trio**.")

Analizirajući ovaj citat, načinjeno je isto poređenje između, navodno, naprednih 'naučnih sentimenata' i jasnih izjava o Ocu i Sinu. Umesto Oca (a) "kao nevidljive rose", On je (b) sva punina Božanstva telesno, božanska Ličnost. Umesto Sina (a) "kao sakupljene rose", On je (b) sva punina Božanstva, koja se manifestovala. Umesto Duha kao (a) "rose koja je pala na presto života", on/to je (b) sva punina Božanstva, koja prikazuje silu božanske blagodati... (Duh 'on' - Jovan 14,16.17; Duh 'to' - Rimljanima 8,16.26).

Većina ljudi se odmah uhvati opisa Oca, Sina i Duha, pokušavajući tako da dokažu "trinitarijansku" doktrinu o Bogu, ali oni time gube celinu i suštinu poruke sluškinje Gospodnje. Poređenje pokazuje da su Otac, Sin i Duh inteligentne ličnosti, a ne neki nebulozni filozofski sentiment. O tome se zapravo radi.

Pokušavati dokazati "trojstvo" iz ovih informacija je potpuno pogrešno. Ono što znamo iz prethodnog citata jeste sledeće: (a) Otac, Sin i Duh imaju ličnosti. (b) Oni su tri žive ličnosti. (c) Ne mogu se uporediti sa stvarima na zemlji. (d) Otac, Sin i Duh su nebeske sile u kojima smo se krstili. (e) Oni su tri nebeske sile sa kojima moramo sarađivati za spasenje.

Ovaj citat ne govori ništa od prirodi Duha.

"Trinitarijanizam" kao doktrinalni koncept, ne može se graditi na ovim rečima, niti na neki drugi način. Može izgledati kao da ove reči dokazuju "trinitarijansko" stanovište, međutim, postoji jedan drugi način posmatranja čitavog predmeta, a to se jedino može uvideti proučavanjem drugih citata.

Druga važna stvar, koju treba primetiti jeste datum svih navedenih citata. Izuzev jednog, svi su oni iz vremena kada je Ellen White napisala knjigu "Čežnja vekova", i kada je dr Kellogg iznosio svoja panteistička, filozofska verovanja o Bogu. Jasno se vidi da se dva prethodna citata odnose na njegove izražene sentimente, jer ih sluškinja Gospodnja pominje u oba članka. Stoga moramo upamtiti da je predmet njene brige i interesovanja bila Kelloggova jeres, kao i onih, koji su prikazivali gledišta slične prirode. Ukoliko čitalac proučava knjige i članke većine onih koji nisu trinitarijanci, primetiće nedostatak bilo čega sličnog što može podupreti navedene (sporne, prim.prev) stvari. Ličnosti nebeskog tria svakako nisu neki nejasni entiteti, kao što su prikazani u navedenom citatu - već su, kako Biblija i Duh proroštva kažu - Otac ljubavi, predani Sin i inteligentan Duh Božji, aktivno uključen u svaki deo Njegovog (Očevog) Univerzuma. *"Veličina Božja za nas je neshvatljiva. "Presto je Božji na Nebu" (Psalam 11,4); ali Svojim Duhom, On je prisutan svuda. On ima blisko poznanje i pokazuje ličnu zainteresovanost za sva dela Svojih ruku."* (Vaspitanje, str. 132 orig.)

*** *Pre-postojeći, samo-postojeći Božji Sin. Hristos je pre-postojeći, samo-postojeći Božji Sin... Kada govori o Svojem pre-postojanju, Hristos vraća naše misli unazad kroz beskrajna razdoblja. On nas uverava da nikada nije postojalo vreme kada On nije bio u tesnoj zajednici sa večnim Bogom. Onaj, čiji su glas Jevreji tada slušali, bio je sa Bogom kao neko, ko je s Njim odrastao. (Znaci vremena, 29. 08. 1900.)***

Ovaj citat govori o Hristovom pre-postojanju, pomenutim rečima; *"nikada nije postojalo vreme kada..."* ali citat ne kaže da On nije imao početak. Hristos je bio u bliskoj zajednici sa Svojim Ocem od trenutka kada je rođen. Za anđele koji su ostali verni Bogu nikada nije postojalo vreme kada nisu bili u harmoniji sa njihovim Tvorcem. Da li to znači da anđeli nisu imali svoj početak (vreme nastanka - prim. prev.)? Ne dovodi se ovde u pitanje Hristova pre-egzistencija - jer On je taj, koji je stvorio Zemlju. On je samo-postojeći Sin Božji, rođen sa besmrtnim životom (dobijenim, nasleđenim rođenjem od - prim. prev.) Svog Oca.

*** *On je bio jednak (jedno, jedinstven u Duhu - prim. prev.) sa Bogom, beskrajan i svemoguć ... On je večni, samo-postojeći Sin* (Manuscript 101. 1897. Evangelism p615)**

Ovaj kratak citat nalazi se ispod istoimenog naslova. To je jedini deo rukopisa, koji većina nas ima, ali on ne protivreči ničemu o čemu sluškinja Gospodnja govori na drugim mestima. Hristos je beskrajan i svemoguć. On je večni Božji Sin, rođen u večnosti i nasledio je od Svog Oca večni život. Posedovanje večnog života čini Ga samo-postojećim. On je jednak sa Ocem po prirodi, a budući da je Sin, nije jednak i u statusu (poretku, položaju - prim. prev.), međutim, Sinu je bila data uzvišena pozicija, koja Ga čini jednakim u autoritetu sa Svojim Ocem. Sluškinja Gospodnja

kaže da je Hristu "bila data uzvišena pozicija. Učinjen je jednakim sa Ocem. Svi saveti Boga bili su otvoreni za Njegovog Sina." (8 Testimonies p268)

* **Od večnih vremena.** Govoreći o ljudskoj prirodi Hrista dok je bio na ovoj Zemlji, Božja reč sasvim određeno govori i o Njegovom pre-postojanju. Reč je postojala kao božansko biće, odnosno kao večni Božji Sin, u zajednici i potpunom jedinstvu sa Svojim Ocem. On je od večnih vremena bio "Posrednik zaveta", Onaj u kome će svi narodi na Zemlji, i Jevreji i neznabošci, biti blagosloveni ako Ga prihvate. "I Reč beše u Boga i Bog beše Reč." (Jovan 1,1) Pre nego što su ljudi ili anđeli bili stvoreni, Reč je bila u Bogu, i Sama je bila Bog. (Review and Herald. Apr. 5. 1906. Evangelism p615.616)

Opet, ne dovodi se u pitanje Hristova pre-egzistencija, jer je citirano "Reč je postojala kao božansko biće, odnosno kao večni Božji Sin, u potpunom jedinstvu sa Svojim Ocem". Ko kaže da Hristos nije postojao pre Vitlejema? Svakako to nisu oni, koji veruju da je Hristos - Sin živoga Boga. Ali šta je sa trinitarijancima - da li oni veruju da je Hristos - Sin Božji - postojao pre Vitlejema? Odgovor je NE, ne kao Sin Božji - i u tome i jeste problem. Da li se Bog saglasio sa Svojim ljubljenim Sinom, koji je po Njegovoj Volji, da Sin dođe na Zemlju? Ili je neko su-večno, su-jednako Biće, navodno, dobrovoljno pristalo da igra ulogu "Sina"?

Pre-postojanje Hristovo nije dovedeno u pitanje u ovom trenutku debate, već da li je Bog imao jednorodnog Sina u neko vreme u danima večnosti?

* Hristos pokazuje ljudima da se Njegov božanski životni vek ne može izračunati ljudskim načinom računanja, premda su ljudi mogli da kažu kako je On živio manje od pedeset godina. Hristovo postojanje pre Njegovog utelovljenja na Zemlji ne meri se brojkama. (Signs of the Times, May 3. 1899. Evangelism p616)

Članak iz kog je prethodni citat naveden govori o Hristovoj diskusiji sa Jevrejima po pitanju Njegovog identiteta kao Mesije. Oni Ga vide još uvek kao mladog čoveka i zbudjeni su Njegovom izjavom. "... pre nego se Avram rodio, Ja sam". Dalje u ovom članku Ellen White piše: "Jevreji su bili tako zaslepljeni prevarom neprijatelja, da bi, bez ikakvog suđenja, kamenovali Hrista do smrti. Videli su da se On gradi jednak sa Bogom, i zato što nisu imali poznanje Boga ili Isusa Hrista, pomislili su da je ovo bogohuljenje. Da su poznavali Boga, ne bi odbacili Njegovog Sina i optuživali ga za bogohuljenje." (Isto)

Jevreji su znali da je Hristova izjava "Ja sam" značila da izjednačava Sebe sa Bogom, što je za njih bilo bogohuljenje. Ali takođe, optužili su Ga za bogohuljenje i kada je rekao da je Sin Božji. (Luka 22,67-71) Očigledno su znali da Sin Božji ima istu prirodu kao Bog, jasno ih videvši kao dve odvojene ličnosti. Da nije tako, ne bi pitali Hrista da li je On - Sin Božji? Sluškinja White nam jednostavno kaže da se Sinovljev život ne može računati (meriti) ljudskim načinom računanja.

U citiranom članku iz "Znakova vremena", jedan drugi pasus govori sledeće u vezi sa Hristovim pre-postojanjem: "Kroz Solomona, Hristos je izjavio: "Gospod me je imao u početku puta Svog, pre dela Svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova ja sam se rodila; ... Kad je postavljao moru među i vodama da ne

prestupaju zapovesti Njegove, kad je postavljao temelje zemlji; Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda" (Priče 8. gl.) (Znaci vremena, 29.08. 1900)

Pročitajte ovaj pasus pažljivo, jer nam govori da Hristos sam o Sebi lično svedoči da Ga je **'Gospod imao'**, da je **'postavljen'**, da je **'prizašao od'** da je **'rođen'**. Ako proučavaš ove reči, onako kako glase na hebrejskom jeziku i koristeći se rečima proroka naših dana (proročke reči kroz spise Ellen White, prim. prev.), tada ne možeš doći do drugog zaključka, osim da je Hristos - Sin Božji. (Takođe, pročitaj prvo poglavlje u knjizi "Patrijarsi i proroci". Očigledno je da je Ellen White verovala da su Solomonove reči govorile o nečemu, o nekome, u smislu, većem nego što je to sama mudrost po sebi, i kako su te reči - 'mudrost' - bile zaista Mesijanskog porekla)

Možemo primetiti kako stihovi u Pričama Solomonovim idu u nazad samo do perioda stvaranja planete Zemlje. Očigledno je da je Hristos stariji od šest hiljada godina, ali čak i ta činjenica bi bila dovoljna Jevrejima da Ga optuže za bogohuljenje. Koliko je star Isus Hrist? Ima li On milion godina? Deset miliona godina? Petsto milijardi godina?... Nemamo odgovor. Da li ga ti imaš čitaoče? Sestra White ne govori da On nema početak, već da se Njegov božanski život ne može izračunati ljudskim načinom računanja (merenja vremena).

*** Život izvorni, nepozajmljen, neizveden.** - *Isus je izjavio: "Ja sam vaskrsenje i život." (Jovan 11,25) U Hristu je život, izvorni, nepozajmljen i neizveden. "Ko ima Sina Božjega, ima život." (1. Jovanova 5,12) Hristova božanska ličnost je za svakog vernika garancija večnog života.* (The Desire of Ages p530. (1898) Evangelism p 616)

Za trinitarijance je navedeni citat najvažniji dokaz Hristovog božanstva, ali da li je? Rečenica (koja je takođe i naslov citata) originalno se nalazi u članku napisanom prethodne godine u "Znacima vremena". Asistent Elleni White, sestra Marian Davis, upotrebila je jednu rečenicu iz pasusa, navedenog u članku sestre White za knjigu "Čežnja vekova". Time se ništa ne kviri, ali se u punom kontekstu jasnije vidi o čemu je sluškinja Gospodnja govorila. Ceo pasus glasi:

" U Njemu beše život; i život beše videlo ljudima'. (Jovan 1,4) Ovde se ne radi o fizičkom životu, već o besmrtnosti, životu koji je isključivo vlasništvo Boga. Reč, koja je bila sa Bogom i koja je bila Bog - imala je ovaj život. Fizički život je nešto što svaki pojedinac prima. To nije večan ili besmrtan život; jer ga Bog, Životodavac, ponovo uzima natrag. Čovek nema kontrolu nad svojim životom. Ali Hristov život je nepozajmljen. Niko Mu ne može oteti taj život. "... Ja sam od sebe polažem (život)" (Jovan 10,18), rekao je. U Njemu je život, izvorni, nepozajmljen, neizveden. Ovaj život nije nasleđen u čoveku. On ga može posedovati jedino kroz Hrista. Ne može ga zaraditi, već mu se daje kao besplatan dar, ukoliko veruje u Hrista kao svog ličnog Spasitelja. "A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista." (Jovan 17,3) Ovo je otvoren izvor života za svet." (Signs of the Times, April 8. 1897. 1 Selected Messages p296.297)

Šta smo naučili iz ovog pasusa? (a) Večni, besmrtni, izvorni, nepozajmljeni, neizvedeni život je isključivo vlasništvo Boga. (b) Hristos je imao ovaj večni, besmrtni, izvorni, nepozajmljeni, neizvedeni život zato što je takođe Bog po svojoj prirodi, kao Sin Božji. Očigledno je da je primio ovaj život od Svog Oca, onda kada je bio rođen na Nebu. U prethodom pasusu sestra White Hrista naziva "jedinorodnim Sinom večnog Boga". (c) Čovek ne poseduje ovaj život. On je pozajmljen od Boga i Bog će ga uzeti od njega po Svojoj volji. (d) Hristos, Sin Božji došao je na ovu Zemlju

i rodio se kao čovek (kao jedan od nas, prim. prev.), preobukavši svoje Božanstvo (zamenivši ga za, prim. prev.) u onu palu smrtnu čovekovu prirodu. (Isus Hristos - Sin čovečiji je na krstu u potpunosti umro kao čovek, kao ljudsko biće, i time prestao da postoji jer je smrt nepostojanje, Njegovo Božanstvo je bilo pre toga ostavljeno na Nebu zarad spasenja palog ljudskog roda, jer je bilo neophodno da se Sin Božiji u celosti isprazni iz svoje Nebeske Slave i 'presvuče' svoju božansku prirodu u ljudsku. On je svoj božanski život ostavio Onome, od Koga takav život i potiče, proističe, od Onog, Koji mu ga je bio dao prilikom Njegovog rođenja u Večnosti na Nebu, taj život večni - skriven u Bogu Ocu sve do trenutka vaskrsenja kada Mu je Otac, vaskrsnuvši Ga iz mrtvih, ponovo dao taj isti život da ga ima, poseduje i da ga može dati kome hoće. Kao što je Njegov život dok je hodao na Zemlji bio "sakriven" u Bogu, Ocu Njegovom, tako je i naš život sakriven sa Hristom u Bogu - Kološanima 3,3 - jer je On u svemu bio jednak sa nama dok je hodao ovom Zemljom - prim. prev.) (E.G.W. - 1 SM 301.) Da je Hristos sagrešio, ostao bi mrtav u grobu za večnost (jer je na krstu umro onom 'drugom' večnom smrću za otkup greha palog ljudskog roda - prim. prev.) (e) Hristos je voljan da ovaj večni, besmrtni, izvorni, neizvedeni život pokloni svima onima, koji Ga prihvate kao svog ličnog Spasitelja. Dakle, primivši takav dar od Sina Božijega, da li to može da znači kako mi, hrišćani, onda nemamo svoj početak, kao stvorena bića?

Razmislite o tome. Hristos je naš SPASITELJ. Njegovo Božanstvo (nasleđeno od Boga Oca, prim. prev.) je ostvareno u punini u Sinu čovečijem - Pobjedniku, živeći pravedničkim životom u Duhu Božijem, kao naša garancija dara večnog života, a sve to kroz naše lično poznanje Onoga, Koji jeste Izvor 'žive vode' i Onoga, Koji jeste 'kanal' tog večnog blagoslova (Jovan 17,3.). Možemo slaviti Boga za taj izvorni, nepozajmljeni, neizvedeni život.

** Sa Ocem na Sinaju - Kada su oni (Izrailjci) došli do Sinaja, On je koristio priliku da njihove umove osveži svojim načelima. Hristos i Otac su, stojeći jedan pored drugog na gori, u svečanoj, veličanstvenoj atmosferi objavili Deset zapovesti. (Historical Sketches p231. (1866) Evangelism p616)*

Nema ništa u ovom citatu osim da su Otac i Sin stajali jedan pored drugog na gori Sinaj. Šta to dokazuje? Time se samo kaže da Otac i Sin stoje jedan pored drugog na gori Sinaj. Ostatak teksta u ovom članku ne daje nikakve druge detalje kako bi time dokazao nešto drugo. Otac je bio sa Svojim Sinom na gori, i Hristos je bio taj koji je izgovarao Deset Zapovesti. (Signs of the Times 03.07.78) To je bio Očev Zakon. (Review and Herald, 17.24.88) U delu spasenja ljudskog roda, Otac je sve predao u ruke Hristu. "Sva komunikacija između Neba i palog roda, odvijala se kroz Hrista" (That I May Know Him p102. Patrairchs and Prophets p366)

** Večne ličnosti "Trojstva"* - Večni nebeski 'dostojanstvenici' - Bog, Hristos i Sveti Duh - ispunivši ih (učenike) snagom većom od snage smrtnika ... poći će sa njima na rad i osvedočiće svet o grehu. (Manuscript 145, 1901. Evangelism p616)*

(* Svi naslovi u knjizi "Evangelizam" dodati su od strane kompilatora Liroj Fruma i asistenata, uključujući i reč "trojstvo" u samom ovom naslovu. Ovu reč '*trojstvo*' sestra White nikada nije

koristila. Neinformisani čitalac, pod uticajem jednog tako sročnog naslova, može da pomisli kako je i on deo nadahnutog teksta)

Ovo je još jedan od onih tzv. "dokaza" u prilog trinitarijanizmu. Članak, odakle je uzet deo pasusa poziva svakog Hristovog sledbenika da pažljivo preispita ovaj tekst, obrati pažnju na "Obrazac" i tako ostane dosledan u harmoniji sa drugim tekstovima. Prethodni deo pasusa (koji kompilatori nisu citirali, prim.prev) glasi: "**Hristos im je rekao da moraju da se bore u zajednici sa svom decom videla; da će sotonski predstavnici udružiti svoje snage da ugase svetlost Hristovog života izbacivši ih iz bojnih redova. Ali oni nisu ostavljeni da se bore u svojoj sopstvenoj ljudskoj snazi. Vojske anđela, koje dolaze kao sluge Božje biće u toj borbi. Takođe, tu će biti i večni nebeski dostojanstvenici - Bog, Hristos i Sveti Duh - ispunjavajući ih snagom većom od snage smrtnika, poći će sa njima na rad i osvedočiće svet o grehu.**" (Manuscript Release Sixteen p204)

Vidite da citat u Evangelizmu nije tačno citiran, jer rečenica ne počinje kao što je prikazano. (Tekst u zagradi nije sporan, jer se radi o pojašnjenju). Ali da li članak dokazuje nešto? Ne, već nam jednostavno kaže da smo mi hrišćani u borbi, ali da u njoj nismo sami. Sveti anđeli su sa nama, kao i Bog, Hristos i Sveti Duh (Božji). Sa ovim predstavnicima, ne moramo da se borimo protiv sotonskih sila ljudskom snagom; bićemo naoružani sa mnogo jačom silom od snage smrtnika.

** Ličnost Svetog Duha - Potrebno je da shvatimo da Sveti Duh, koji je jednako ličnost, kao što je Bog ličnost, hoda po ovom tlu.* (Manuscript 66. 1899. Iz govora studentima u Avondale školi. Evangelism p616)

Ovaj citat je najvažniji navodni "dokaz" trinitarijanaca da je Sveti Duh su-večno, su-jednako biće u 'trojedinom Božanstvu'. Ovo je, navodno, trebalo da izbriše svaku sumnju kako je Sveti Duh ličnost sa nogama, koja može da hoda na tlu Avondale-a. Ovo je jedan od onih citata gde je potrebno više informacija iz pasusa. Prethodno se kaže: "*Gospod kaže ovo (da damo svoja telesa u žrtvu živu) jer On zna da je to za naše dobro. On će oko nas izgraditi zaštitu da nas sačuva od prestupa, tako da Njegov blagoslov i ljubav mogu biti izliveni na nas u bogatoj meri. Ovo je razlog zašto smo ovde podigli školu. Gospod nam je ukazao da je ovo mesto na kome treba da gradimo, tako da smo imali svaki razlog da mislimo da smo na pravom mestu. Okupili smo se kao škola, i potrebno je da shvatimo da Sveti Duh, koji je isto ličnost kao što je Bog ličnost, hoda po ovom tlu, da je Gospod Bog naš Čuvar i Pomagač. On čuje svaku reč koju izustimo i zna svaku našu pomisao.*" (Ms 66, 1899, p4. Govor, 15. april, 1899). Uporedite ceo citat sa onim u knjizi "Evangelizam" (ovde je boldovan) i videćete da je rečenica nekompletna.

Analizirajući ovaj pasus, moramo videti kakve je savete sluškinja Gospodnja želela da pruži studentima onda kada je ovo govorila. Da li je to bila lekcija o prirodi Svetog Duha? Ne. Postoji nekoliko tačaka koje, kada se zajedno obuhvate i pregledaju pružaju pravu poruku: (a) Za njihovo je dobro da studenti sebe predaju Hristu. (b) Bog želi da izgradi zaštitu oko njih, da ih sačuva od greha, kako bi ih blagoslovio. (c) To je razlog zašto je škola podignuta. (d) Gospod je objavio da je ovo pravo mesto na kome škola treba da se podigne. (e) Učitelji i studenti treba da shvate da Sveti Duh hoda tлом ove škole. (f) Kao što treba da shvate i to da je Sveti Duh ličnost, kao što je Bog

ličnost. Koju lekciju o Svetom Duhu je trebalo učenici da prime iz ovog dela govora? Očigledno poruku da budu veoma pažljivi kako razmišljaju i šta govore, jer Bog sve sluša.

Nema sumnja da izjave u knjizi "Evangelizam", kada su izdvojene nasamo (van konteksta - prim.prev.) mogu da zvuče ubedljivo. Međutim, kada se sagleda ona prava poruka govora u celini, onda izjave, kao takve, nemaju isti uticaj. Molim čitaoca da pažljivo pročita sledeći citat: "*On (Hristos) hoda usred zlatnih svećnjaka... On je predstavljen kao Onaj, koji prohodi između zlatnih svećnjaka. On je u zajednici sa Svojim narodom. On poznaje njihovo pravo stanje. On nadgleda njihove redove, njihovu budnost, njihovu pobožnost i posvećenost; i uživa u njima kada vidi kako se ovi rodovi pokazuju. **Iako je Hristos posrednik u nebeskoj Svetinji, On prohodi usred crkve na Zemlji. On ide od crkve do crkve, od skupa do skupa, od duše do duše. On posmatra njihovo pravo stanje - koje je zapušteno, koje je neuredno i ono koje treba da se dovede u red. On je predstavljen kako hoda, što ukazuje na neumornost, budnost, postojanu predostrožnost. On posmatra da li svetlost svakog od njegovih stražara, ili svećnjaka, svetli prigušeno ili iščezava. Oni koji su pod nadzorom pastira mogu zaspati, ali Onaj koji čuva Izrailj ne drema, niti spava.**" (Advent Review and Sabbath Herald. 05-31-87)*

Koristeći trinitarijansko rezonovanje - Hristos ima noge. On može prohoditi crkve. Ali kako On to čini, ukoliko se nalazi na nebeskoj službi u Nebeskoj Svetinji? "Anđelu Efeske crkve napiši: Tako govori **Onaj** što drži sedam zvezda u desnici svojoj, i **što hodi** posred sedam svećnjaka zlatnih... Ko ima uho neka čuje šta govori **Duh** crkvama..." (Otkrivenje 2,1.7) "I anđelu Tijatirske crkve napiši: Tako govori **Sin Božji**, koji ima oči svoje kao plamen ognjeni, i **noge Njegove** kao bronza... Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori **Duh** crkvama." (Otkrivenje 2,18.19) (Uporedi sve crkve) Ko je taj što govori? Odgovor je više nego očigledan; **Isus Hristos**, istovremeno lično prisutan Duhom Svojim na zemlji, dok prohodi crkvama. (prim.prev.)

Takođe pročitajte sledeće: "Ili kako se udara (slaže) crkva Božja s idolima? Jer ste vi crkve Boga Živoga, kao što reče Bog: Useliću se u njih, i živeću u njima, i biću im Bog, i oni će biti moj narod." (2. Korinćanima 6,16) Bog želi da hoda u Svom narodu (među Svojim narodom). On to čini Svojim Duhom, naravno, ne bukvalno nogama, već na jedan čudesan način, koji ne razumemo našim umom. Kada je u pitanju **priroda Duha Božjeg i Hristovog, "ćutanje je zlato"**. (Dela apostola, str. 52 orig.)

** Sveti Duh je ličnost, jer On svedoči našem duhu da smo deca Božja. Kada se pokazalo to svedočanstvo (rodilo u našem umu - prim. prev.), ono sa sobom nosi svoj vlastiti dokaz. U takvim trenucima mi verujemo i sigurni smo da smo deca Božja... Sveti Duh ima ličnost*, inače ne bi mogao da svedoči našem duhu i da sa našim duhom deli to svedočanstvo da smo deca Božja. On mora da bude i božanska ličnost, jer inače ne bi mogao da ispituje tajne, koje su sakrivene u Božjem srcu. "Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku, osim duha čovečijeg koji živi u njemu? Tako i u Bogu šta je, niko ne zna osim Duha Božijeg." (1. Korinćanima 2,11) (Manuscript 20. 1906. Evangelism p616.617)*

Ne postavlja se pitanje da li Sveti Duh ima ličnost, jer inače ne bi mogao da nosi svedočanstvo sa našim duhom da smo deca Božja. Takođe, ta ličnost mora biti božanska, jer u suprotom ne bi mogao da poznaje Um Božji. Ali umesto da je On neko 'treće su-jednako, su-večno biće', kao što trinitarijanci veruju, postoji obilje dokaza da je Duh Sveti lična prisutnost Boga i Hrista u nama. I

pošto je to tako, onda se ne postavlja pitanja da li Duh ima ličnost - jer je to ličnost Boga i Hrista. Duh nije samo uticaj, već poseduje silu da utiče na umove. Duh nije samo neka sila kao što je elektricitet, to je Božji lični Duh/um, i stoga, u mogućnosti je da se poveže sa onima, koje On odabere. Pošto je Hristos nasledio prirodu i attribute (Božanstvo - karakteristike i osobine, prim. prev.) Svog Oca, On takođe poseduje isti sveprisutni Duh, koji može da prebiva u Njegovoj deci. Kada je bio na Zemlji, Njegovo telo bilo je ograničeno da boravi na jednom fizičkom mestu. *"Obučen u ljudsko, Hristos nije mogao da bude na svakom mestu lično; stoga je za njihovo dobro bilo da ih napusti, ode Svom Ocu i pošalje im Svetog Duha da bude Njegov naslednik na Zemlji. Sveti Duh je On (Hristos) lično oslobođen ljudskih ograničenja i stoga nezavisan (od tih ograničenja, prim. prev.). On će predstaviti Sebe kao prisutnog na svim mestima Svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutnim."* (Manuscript Release Fourteen, p23)

* **Božja sila u trećoj ličnosti** - Knez sile zla može da bude obuzdan jedino Božjom silom, koja je u trećem licu Božanstva, Svetome Duhu. (Special Testimonies. Series A No. 10 p37. (1897) Evangelism p617)

Postoji samo jedan komentar neophodan za ovaj citat. On je apsolutno tačan. Ali, očigledno je da je razlog za ovaj deo članka vezan za termin *"treće lice Božanstva, Sveti Duh"*. Primetite da citat ne kaže "treće lice u Božanstvu". Ovo može zvučati kao neko 'cepidlačenje', ali je jako važno da se shvati na ispravan način. Ne postoje tri ličnosti *u 'Božanstvu'*; nego postoje **tri ličnosti Božanstva (Očevog, prim. prev.)**. Reći **"u" Božanstvu** moglo bi svakako da znači kao da neke tri ličnosti čine navodno neko 'trojedinu Božanstvo'. Ali reći **"od" Božanstva**, daje nam potpuno drugačiju sliku.

Božanstvo predstavlja duhovni Identitet Boga Oca; (On poseduje Božanstvo kao skup svih svojih atributa, tj, Božanstvo opisuje, definiše Boga kao ono apsolutno božansko Biće - 'sve u svemu' - prim. prev.) On je ono superiorno božansko Biće Univerzuma; primarni Izvor svega. U Svom telesnom obličju, On sedi na Prestolu Univerzuma i sa te pozicije može da upravlja svim dešavanjima na Nebu. Ali Bog ima i Sina, koji je "sledeći po autoritetu do velikog Zakonodavca" (Review and Herald 12.17.72). Hristos u svemu postupa po volji Svog Oca. *"Tako se u nebeskim dvorovima, u službi za sva stvorena bića: kroz ljubljenog Sina, Očev život izliva na sve; a preko Sina život se vraća, u hvali i radosnoj službi, kao plima ljubavi, velikom Izvoru svega."* (Čežnja vekova, str. 21 orig.)

Ukoliko razumemo odnos između Oca i Sina, i ako znamo da brojimo do dva, ne bi trebalo biti teško da shvatimo da je Božji Duh ono 'treće sredstvo', kojim On može da deluje (Božji Sveti Duh - 'treće lice' Očevog Božanstva - prim. prev.). I Otac i Sin mogu biti svuda prisutni u Univerzumu Duhom i tako biti lično uključeni u sve što se dešava, računajući i živote Njegovog naroda. Ovaj Duh je tajna (u kontekstu razumevanja same prirode Duha Božijeg - prim. prev.) koju niko ne može da objasni. Ali, jasno je da je to Božji lični moćni Duh, kojim Bog lično prebiva u tebi. *"... jer Duh Božji u vama živi..."*. (Rim. 8,9). (Pročitajte pažljivo stihove iz poslanice Rimljanima 8,9.10.11. i primetite smenjivanje termina - Duh Božji, Duh Hristov, Duh Onog ko je vaskrsao Isusa... takođe, pogledajte stihove iz poslanice 2. Petrova 1,11.21, kao i stihove iz Jevanđelja po Mateju 10,20. i Marko 13,11.)

** U saradnji sa trima najvišim silama - Potrebno je da sarađujemo sa trima najvišim silama na Nebu - Ocem, Sinom i Svetim Duhom - i te sile će raditi kroz nas, čineći nas Božjim saradnicima. (Special Testimonies. Series B. No. 7 p51. (1905) Evangelism p617)*

Ovaj citat je uzet iz pisma ukora, upućenog dr Kelloggu. *"Doći će vreme kada ću morati da govorim mnogo otvorenije, i upozorim našu braću jasnim jezikom da ne budu odvučeni lažnim teorijama knjige "Živi hram". Pokazana mi je zavodljiva priroda sentimentata koje poseduje ta knjiga, i neću ponavljati ono što je toliko puta iznova izjavljivano . Za ove prikaze je rečeno da su u harmoniji sa sentimentima objavljenim u delima sestre White. Oni koji daju takve izjave, kao što je ova (u knjizi "Živi hram", prim.prev.) čine veliku nepravdu prema mojim knjigama. Neka svi imaju na umu da izjave u mojim knjigama mogu biti uzete (zloupotrebljene - prim. prev.) van njihovog konteksta i postavljene u takav odnos da može izgledati kao da su sentiment u knjizi "Živi hram" podržani samim rečima sestre White...*

Ljudi su zapostavili svoju dužnost prema Bogu. Oni bi trebalo da imaju poštovanje prema Bogu, kao i poznanje o ličnom Bogu... On nas ljubi, zato nam daje opipljiv dokaz Svoje ljubavi, dajući nam Svog jedinorodnog Sina da nosi grehe sveta, da svako koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni... Ukoliko uđemo u blizak odnos sa Hristom, imaćemo udela u nošenju sadašnje istine za ovo vreme. Potrebno je da sarađujemo sa trima najvišim silama na Nebu - Ocem, Sinom i Svetim Duhom - i te sile će raditi kroz nas, čineći nas Božjim saradnicima. (Special Testimonies. Series B. No. 7 p51. (1905) Evangelism p617)

Slava Bogu!

Studiju pripremili Remnant Messages

Email: decision@netconnect.com.au

Više informacija i materijala dostupno na

www.Revelation1412.org

www.istinaotroјstvu.com